

INFORMAČNÝ LIST

Cirkevného zboru Ev. cirkvi a. v. na Slovensku Liptovský Ján

19. 12. 2021

Pán sa blíži, radujte sa!

Zvesť poslednej, štvrtej adventnej nedele nás nabáda k radosti. Teda nie k pokániu, k poslušnosti, mravnosti, disciplinovanosti, dodržiavaniu Božích prikázaní, či k zodpovednosti. I keď všetko toto by pre život kresťana malo byť rovnako dôležité a charakteristické. Predsa však, povedzme si pravdu, o tomto ľudia nepočujú príliš radi. V mnohom sa totiž cítia obvinení, nakoľko zlyhávajú a uvedomujú si svoje nedostatky, a to tak v pokání, ako aj poslušnosti, zodpovednosti, či mravnosti. Zvesť dnešnej nedele, ktorá pojednáva o radosti, by pre nás mala byť tým pádom príjemná. Veď kto už netúži po radosti?! Kto sa nechce tešiť?!

„Ustavične sa radujte v Pánovi! Opakujem: radujte sa!“ Tak píše apoštol Pavel. Nejde o nútenie sa k radosti. Nejde ani o to, aby sme si radosť vsugerovali. Radosť, o ktorej Pavol píše, je len odpoveď veriaceho, milovaného a vďačného srdca na Božiu lásku, dobrotu, milosrdenstvo a požehnanie. Je to radosť, ktorá nás môže sprevádzať počas celej časnosti. Je to radosť, v ktorej smieme raz z vôle a z milosti nášho Pána vstúpiť aj do večnosti. Napokon je to radosť, v ktorej dnes smieme prijímať aj dary Božej milosti v podobe Kristovho tela a krvi. Zo srdca nám všetkým prajem takúto radosť.

4. adventná nedeľa 19. 12. 2021, 9:00

Ustavične sa radujte v Pánovi. Opakujem: Radujte sa! Pán je blízko! (Filipským 4, 4 – 5b)

Piesne

16, 26, 8, A 60; piesne k Večeri Pánovej: 18, 27

Liturgické texty

1. Jána 1, 1 – 4; Ján 1, 15 – 18

Kázňový text

Izaiáš 42, 1: Ajhľa, môj služobník, ktorého podopieram, môj vyvolený, ktorého som si obľúbil. Svojho Ducha som položil naňho, opravdivé právo prinesie národom.

Podmienky konania služieb Božích

Služieb Božích sa môže zúčastniť maximálne 30 ľudí v režime OP. je potrebné dodržať hygienické zásady:

- Prekryté horné dýchacie cesty respirátorom. Nie je povinné pre tých, ktorí majú zo zákona výnimku.
- Dodržiavať odstup, respiračnú etiketu, nepodávať si ruky.
- Podujatí sa nesmú zúčastniť osoby, ktoré majú nariadenú karanténu alebo príznaky respiračného infekčného ochorenia.
- Platí zákaz podávania rúk.
- Dodržiavanie rozostupov 2m – neplatí pre osoby v spoločnej domácnosti.

Oznamy

☞ **Služby Božie počas Vianoc:** Dosiaľ nevieme, aké podmienky budú pre konanie služieb Božích počas vianočných sviatkov. Preto vás láskavo prosíme, aby ste sledovali opatrenia. Spôsob konania služieb Božích počas Vianoc bude oznámený prostredníctvom miestnych rozhlasov a Informačného listu.

☞ V sobotu 18. 12. 2021 sa opäť bude konať ZOOM besiedka pre deti. Srdečne pozývame. Prihlasovacie údaje do aplikácie ZOOM:

us02web.zoom.us/j/86122658683?pwd=UXByeTUyblNNOUxBaW9DTElleDVHUT09
Meeting ID: 861 2265 8683 Passcode: besiedka

☞ Pri východe z kostola si môžete tiež kúpiť čítanie na každý deň **Tesnou bránou 2022** (3,20 €), **Evanjelický posol spod Tatier**, **Evanjelický východ**, **Cirkevné listy** a ďalšie knihy. V bočnej uličke sú taktiež na predaj kalendáre: **Evanjelický stolový kalendár** (3,60 €), **Evanjelický nástenný kalendár** (5,- €), **Tranovského kalendár** (5,- €) **Evanjelický diár** (6,50 €) a zamyslenia **Smieť žiť pre Krista** (3,60 €)

Brat biskup by mal sto rokov

Dňa 17. decembra 2021 si pripomíname sté výročie narodenia nášho rodáka, evanjelického biskupa, náboženského spisovateľa ThDr. Júliusa Fila st.

ThDr. Július Filo sa narodil 17. decembra 1921 v Liptovskom Jáne, kde aj zomrel a bol pochovaný 14. apríla 2004. Po absolvovaní Slovenskej evanjelickej a. v. bohosloveckej fakulty v Bratislave od roku 1947 nepretržite pôsobil v cirkevnej službe. V Martine ako kaplán, vo Vyšnej Boci a Veľkej pri Poprade už ako farár. Bol biskupom Východného dištriktu ECAV na Slovensku od roku 1970 do roku 1994 a súčasne pôsobil aj ako farár v Košiciach do roku 2000, kedy odchádza na dôchodok do rodnej obce.

Bol plodným náboženským spisovateľom. Venoval sa cirkevným i politickým osobnostiam (Ján Kollár, Tomáš Garrigue Masaryk), ekumenizmu, publikoval i zo svojej bohatej kazateľskej činnosti.

Dr. Július Filo bol promován na doktora evanjelickej teológie už v roku 1975, čo svedčí o jeho vedeckej erudovanosti i v mladších rokoch života. Ako aktívny člen Spoločnosti pre vedu a umenie prispieval na jej zasadnutiach hodnotnými prednáškami. Bol tiež členom Matice slovenskej a Spolku slovenských spisovateľov. Spolupracoval so Slovenským rozhlasom a Slovenskou televíziou. Mnoho rokov prispieval hlavne do cirkevných časopisov.

Kto sa dobre pripravuje na Vianoce?

Kázeň ThDr. Júliusa Fila, emeritného biskupa Východného dištriktu, k 4. adventnej nedeli.

Už skoro príde, skoro –
zjaví sa
Ó, drž sa duša toho,
Vo vernosti čo máš!
A ty, náš drahý Pane,
Vodca uč dôstojne nás žit,
pravde sa obetovať,
nad svetom víťaziť.
Amen.

Lukáš 1, 76 – 79: „A ty, dieťaťko, budeš sa volať prorokom Najvyššieho, lebo pôjdeš pred tvárou Pánovou, aby si Mu pripravoval cestu a učil Jeho ľud známosti spasenia, totiž, že náš Boh odpustí hriechy zo svojho milosrdného srdca, s ktorým zhliadol na nás ako vychádzajúce slnko z výsosti, aby svietil sediacim v tme a tóni smrti a upravil nám nohy na cestu pokoja.“

Vianočné sviatky sú pred dvermi. Tak ako vždy, chceme aj teraz, aby boli radostné a veselé. Prajeme si, aby sa rozjasnili oči detí, plesali naše srdcia, aj rozospievali sa naše ústa. Veď má to byť čas radosti, veselosti.

Táto radosť nemá však byť len niečím vonkajším, povrchovým. Ide o vnútornú radosť, ktorú spôsobuje a udržuje narodený Spasiteľ. Tvár Pánova má žiariť v našich tvárach, v smútkoch nás má potešovať, v strachu posmeľovať, v slabostiach podopierať. Tvár Pánova, to je prenikavý pohľad do duše a svedomia, do nášho vnútorného sveta, ktorý telesným zrakom vidieť nemožno. Naliehavou úlohou tejto nedele je pripraviť sa na stretnutie s Pánom, na pohľad do tváre betlehemskeho dieťaťa.

Kto sa dobre pripravuje na Vianoce?

1. Ten, kto sa stáva prorokom Najvyššieho,
2. kto kráča v Pánovom svetle,
3. kto nastúpi cestu pokoja.

1. Naš prečítaný sv. text upozorňuje nás na Jána Krstiteľa – na dieťa, ktoré bolo prinesené do jeruzalemského chrámu. Pohľad na dieťa nás súčasne upozorňuje na problém detí a ich výchovu. Tak ako vtedy, aj dnes, mnohí pri pohľade na vlastné dieťa sa pýtajú podobne ako v chráme jeruzalemskom pri pohľade na Jána Krstiteľa: „Čo len bude z tohto dieťaťa?“ V tejto otázke sa skrýva strach a rozpaky. Mnoho je rodičov, ktorí majú strach z vlastných detí. A tu pomáha nám otec Jána Krstiteľa – Zachariáš, ktorý na postavenú otázku odpovedal: „A ty, dieťaťko, budeš sa volať prorokom Najvyššieho, lebo pôjdeš pred tvárou Pánovou, aby si mu pripravoval cestu“.

Vieme, že Ján Krstiteľ šiel pred Kristom ako pripravovateľ Jeho cesty. To bolo omno-

ho ťažšie ako nám a našim deťom. My môžeme ísť za Kristom a kráčať v Jeho šľapajách. Na túto cestu staviame svoje deti už od krstu. Pre pokrstených Kristus stáva sa cestou, na ktorej treba putovať po celý život.

Istý kazateľ stretol sa s mladíkom, ktorý sa ho spýtal: „Pane, mohli by ste mi ukázať cestu ku Kristu?“ – „Nie,“ odpovedal kazateľ, „tú vám ukázať nemôžem.“ „Odpusťte, myslel som, že sa rozprávam s kazateľom evanjelia.“ – „Tým aj som,“ odpovedal kňaz. Mladík sa však nechápavo opýtal: „Ako je to potom, že mi tú cestu neviete ukázať?“ „Priateľu,“ odpovedal kňaz, „cesta ku Kristu nejestvuje, On sám je tou cestou. Každý, kto Ho nájde a uverí v Neho, bude spasený.“

Kristus povedal: „Ja som tá cesta i pravda i život. Nik neprichádza k Otcovi, ak len nie skrze mňa.“ (Ján 14, 6) Keď budeme kráčať po ceste Kristovej, môžeme sa stať aj my „prorokmi Najvyššieho“ a svedkami Božej pravdy: Naše omyly a hriechy, pre ktoré sme vybočovali z tejto cesty, nás obviňujú; preto v pokání v tomto predvianočnom čase treba sa spamätať, neblúdiť, ale po pravej ceste kráčať a o pravde Božej svedčiť. Ide o korektúru života – vyrovnanie cesty, aby sme sa od cieľa, ku ktorému nás povolal náš Pán, nevzdialili.

2. Príprava na Vianoce a približovanie sa ku Kristu je možné len vtedy, keď kráčame v Božom svetle. Toto svetlo prichádza k nám od Boha, ľud sa má učiť známosti spasenia. Túto prípravu konal Ján, o čom čítame v našom sv. texte: „... a učil Jeho ľud známosti spasenia, totiž, že náš Boh odpustí hriechy zo svojho milosrdného srdca, s ktorým zhliadol na nás ako vychádzajúce slnce z výsosti.“

Často sa nám stáva, že blúdime v tme, nevieme sa správne orientovať, ani rozhodovať. Tak upadáme do hriechov a z pravej cesty odbočujeme na bludné chodníčky. Naším šťastím je, že Boh nám svieti, pre poblúdenie nás neodsudzuje, ale nám odpúšťa. Citované slová nášho textu nám predstavujú Boha ako srdce, v ktorom je umiestnené Božie oko, a z ktorého vychádzajú paprsky na všetky strany. Lúče Božieho ducha svietia do našich duší, premáhajú tmu, odstraňujú nečistotu a vedú veriacich po ceste svetlej ku Kristu. Aj Ján Krstiteľ zvestou pokánia a viery svietil na cestu ku Kristu, naprával blúdiacich, oprašoval duchovný odev a aj na púšti budoval priamu a svätú cestu, ktorou pripravoval ľuď na príchod Mesiáša.

Mnohí ľudia sa vyhýbajú duchovnému svetlu a neprijímajú svetlo Božieho ducha. Často poznamenávajú, že im stačí prirodzené svetlo rozumu a slnečné svetlo v prírode. Anglický mysliteľ Hume často tvrdieval, že človeku stačia zmysly a rozum. Raz večer dostal sa do domu kňaza, s ktorým mal ostrú výmenu názorov. Hume povedal: „Svetlo prírody úplne postačuje“. Keď odchádzal, hosťiteľ mu núkal lampáš, aby po tmavom schodišti mohol istejšie ísť. Hume odmietol: „Mesiac mi dost svieti na cestu“. Ale mesiac sa náhle skryl za oblaky a Hume na schodišti spadol. Kňaz počul rachot, ponáhľal sa, zdvihol ho a povedal: „Vidíte, lepšie by ste boli urobili, keby ste si boli zhora vzali svetlo“. Tento príklad nás názorne upozorňuje na to, že aj my potrebujeme duchovné svetlo zhora od Boha. Naše domy i schodišťa bývajú síce dobre osvetlené, ale keď niet

dost duchovného svetla, dochádza k pádom, nešťastiam, zrážkam a rôznym defektom.

3. K dôkladnej príprave na Vianoce popri kráčaní v Pánovom svetle patrí aj zotrúvanie na ceste pokoja. Na to nás upozorňujú slová sv. textu: „Aby svietil sediacim v tme a v tóni smrti a upravil nám nohy na cestu pokoja.“ Len ten život je svätý, ktorý je pokojný. Kde prevláda zákernosť, nenávisť a podlosť, tam je neistota a nepokoj v duši i v spoločnosti. Ap. Pavel adresuje nám výzvu, ktorá je povelom pre život: „Obujte si hotovosť k evanjeliu pokoja“ (Efezským 6, 15). Tak ako vojak musí byť v ustavičnej pohotovosti a pripravenosti, aj veriaci kresťan má byť vždy hotový a vytrvalý kráčať cestou pokoja.

Kráčať po ceste pokoja nie je ani pohodlné, ani jednoduché. Najprv musíme v sebe vybojovať duchovný boj a odstrániť vnútorné prekážky, najmä nenávisť a zlosť, odzbrojiť srdcia od hnevu; len vtedy môžeme získať pripravenosť a hotovosť k evanjeliu pokoja. Ani kázeň evanjelia nemôže uspávať, ale nás priamo provokuje k duchovnému zápasu so sebou, upozorňuje na chyby, obviňuje z hriechov a naplňuje istým svätým nepokojom. Reformátor Luther o pravej kázni evanjelia hovorí, že ona znepokojuje. Ani kazateľ nesmie uspávať seba a veriacich a kázať tak, aby nikoho nezasiahol. Luther pripomína: „Nie je dobre s takým kazateľom, keď má pokoj a nikým nie je napádaný. To je znakom, že nemá správne učenie. Lebo znakom tohoto učenia je, že ono musí byť napádané. Nech nás Boh chráni pred takými kazateľmi, ktorí sa páčia všetkým ľuďom!“ Ten istý reformátor hovorí, že „protivenstvá robia dobrého kazateľa“. Len ten je dobrým kazateľom i dobrým poslucháčom, kto sa dá slovom Božím osvietiť, vyburcovať k vnútornému zápasu a tak sa prebojovať pomocou Duha Svätého k zdravej duchovnej rovnováhe a vnútornému pokoju. To je však celoživotná úloha. Boj s pokušeniami a protivenstvami v sebe i vo svete je stály. V tomto boji nemáme klesať, ale vytrvať. Ak nevládzeme sami, máme si vzájomne pomáhať. Túto pomoc potrebujú veriaci, ale niekedy aj kazateľ. Náš reformátor Luther sa pýta: „Kto je taký silný, že by nepotreboval útechu aj toho najnepatrnejšieho brata?“ Luther pozná len jednu úlohu: zvestovať Ježiša Krista. Treba kázať múdrosť kríža. Táto múdrosť má nás viesť cestou za Kristom. Popri našich cestách často vidíme kríže. Nech sú ony smerovkami na ceste Kristovej, nech nás udržujú v Pánovom svetle a vedú cestou pokoja v časnosti i vo večnosti. Amen.

Kristína Royová: V slnečnej krajine

Čítanie na pokračovanie, 18. časť

„Za nás?“ zadivil sa Paľko. „Ja som myslel, že zomrel, keď Ho tí zlí Židia ukrižovali. Ako to, že zomrel za nás? A prečo?“

Ach, potom pán farár otvoril zase to Evanjelium podľa Jána a čítal tam o tom Mojžišovi a o tom hadovi, a rozprával Paľkovi, ako to tí Židia išli z Egypta. A keď boli veľmi zlí, štípali ich tie hady a oni mreli, až hrôza; a keď pozreli tí poštípaní na toho hada medeného a verili Pánu Bohu, nuž tak ich to uzdravilo.

„Tie ohnivé hady,“ hovoril pán farár, „to sú naše hriechy. Tak ako ten had visel na tej soche, tak musel visieť Boží Syn na kríži za naše viny.“

No keď tomu Paľko nemohol dobre rozumieť, dal sa mu rozprávať, ako tí Izraelci boli raz v Egypte. A Pán Boh poslal Mojžiša, aby ich odtiaľ vyviedol. Ale ten zlý faraón nechcel ich nijako pustiť; až sa Pán Boh veľmi rozhneval a kázal svojmu anjelovi, aby pobil v Egypte všetkých prvorodených ľudí, ktorí žili v Egypte, počnúc od faraónovho syna, až po posledného žobraka. Bol by musel pobiť medzi nimi aj každého prvorodeného Žida; ale Pán Boh im kázal v každom židovskom dome zabiť čistého baránka, a jeho krvou poznačiť dvere. Kde anjel uvidí krv, tam obíde a neusmrtí.

„Tak vidíš, Paľko, za naše hriechy mali sme aj my umrieť; a ten pekelný faraón nás nechcel pustiť. Ale vidíš, Pán Boh dokázal k nám svoju lásku; lebo keď sme my ešte hriešnici boli, Kristus zomrel za nás. On Ho dal za nás zabiť miesto nás; preto je On tým Baránkom Božím, ktorý sníma hriechy sveta.“

Zakryl si Paľko zrazu rukami tvár.

„Ó, Pane Ježišu,“ hovorí potom s plačom, „môj dobrý, drahý Pane Ježišu, už viem, prečo Ťa ten Tvoj Otec nepočúval, keď si Ho prosil; prečo Ťa On nevyslobodil, keď si Ty musel zomrieť za moje hriechy, ako ten baránok za tých Židov. Preto Ty teda máš moc odpúšťať ľuďom. Však keď si za nás musel zomrieť, tak sme my príčina.“ Stíchol chlapec. Položil, áno schúlil sa do trávy. Nevedel, čo jeho láskavý pán robí. No, keď sa po chvíli narovnal, bol samotný. Kniha ležala tu otvorená, a boli na nej kvapky rosy.

Od toho dňa býval pán farár kamdial' viac zamyslený; mnoho sa modlil. Paľko to mal rád, keď sa on modlil, už či to bolo v horách, alebo v noci, keď ho videl kľačať pred dreveným krížom.

Aj on sa vtedy vždy s Pánom Ježišom rozprával, a bývalo mu tak dobre.

Pokračovanie nabudúce

ZOOM BESIEDKA

ANJEL SA ZJAVIL MÁRII

SOBOTA 18. 12. 2021 O 17:00

TEŠÍME SA NA TEBA!

[https://us02web.zoom.us/j/86122658683?
pwd=UXByeTUybINNOUxBaW9DTElleDVHUT09](https://us02web.zoom.us/j/86122658683?pwd=UXByeTUybINNOUxBaW9DTElleDVHUT09)

Meeting ID: 861 2265 8683

Passcode: besiedka

Cirkevný zbor Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku Liptovský Ján

Starojánska ulica 127/43, 032 03 Liptovský Ján

Telefón: 044/5263 328

Web: www.ecavliptovskyjan.sk

Mobil: 0918 828 334

Facebook: www.facebook.com/ecavliptovskyjan

Email: lipt.jan@ecav.sk

Youtube kanál: CZ Liptovský Ján

Podcastový kanál: Služby Božie | Cirkevný zbor ECAV na Slovensku Liptovský Ján
vo vašich podcastových aplikáciách

Bankové spojenie: IBAN: SK87 0200 0000 0032 6551 4051 BIC: SUBASKBX

Pravidelný príspevok: VS 1 **Cirkevný príspevok:** VS 2 **Milodary, ofery:** VS 3